

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2013 r. — Bank Mellat przeciwko Radzie

(Sprawa T-496/10) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 71/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Mellat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: początkowo S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, oraz R. Blakeley, barrister, następnie R. Blakeley, S. Zaiwalla, solicitor, oraz M. Brindle, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i A. Vitro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413 (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność następujących aktów w zakresie, w jakim dotyczą one Banku Mellat:

— pkt 4 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

— pkt 2 tabeli B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;

— pkt 4 tabeli B w tytule I załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;

— pkt 4 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007;

— decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413;

— rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010;

— pkt 4 tabeli B w tytule I załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.

2) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Bank Mellat.

3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2013 r. — Germans Boada przeciwko OHIM (Ręczna maszyna do cięcia płytek ceramicznych)

(Sprawa T-25/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego — Ręczna maszyna do cięcia płytek ceramicznych — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009 — Równość traktowania)

(2013/C 71/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Germans Boada, SA (Rubí, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 października 2010 r. (sprawa R 771/2010-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia trójwymiarowego przedstawiającego ręczną maszynę do cięcia płytek ceramicznych jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Germans Boada, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2013 r. — Yordanov przeciwko OHIM — Distribuidora comercial del frio (DISCO DESIGNER)

(Sprawa T-189/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego DISCO DESIGNER — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy DISCO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 71/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peter Yordanov (Rousse, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat T. Walter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: K. Klüpfel i A. Pohlmann, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Distribuidora comercial del frio, SA (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 stycznia 2011 r. (sprawa R 803/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Distribuidora comercial del frio, SA a Peterem Yordanovem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Peter Yordanov zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2013 r. — Fon Wireless przeciwko OHIM — nfon (nfon)

(Sprawa T-283/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego nfon — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy fon i wcześniej słowny krajowy znak towarowy FON — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Wniosek o zmianę decyzji)

(2013/C 71/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fon Wireless Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo F. Brandolini Kujman, następnie L. Montoya Téran, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: nfon AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schweyer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 marca 2011 r. (sprawa R 1017/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Fon Wireless Ltd a nfon AG.

Sentencja

- 1) Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 18 marca 2011 r. (sprawa R 1017/2009-4) zostaje zmieniona w ten sposób, że odwołanie wniesione do Izby Odwoławczej przez nfon AG zostaje oddalone.
- 2) OHIM ponosi własne koszty oraz koszty poniesione przez Fon Wireless Ltd.
- 3) nfon ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 32 z 4.2.2012.